

Geteld, gewogen en gebroken

God dienen in de wereld van vandaag
Bijbelgedeelten: Daniël 5

Groiegroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2009/2010, nr. 8

Ontmoeting met elkaar.

☪ Spreek met elkaar over hoe merkt je dat God tot je spreekt

Gebed

Bijbellezing

📖 Lezen Daniël 5.

Gods hand in je leven!

Het zal je maar gebeuren: een hand in de kamer die voor jou een boodschap heeft van Hogerhand. Het overkwam koning Belsassar.

De laatste nacht in het leven van Belsassar

Daniël 5 verplaatst ons naar de laatste dag van een wereldrijk. Van 625 voor Christus tot het jaar 538 voor Christus, dat is het jaar waarin deze geschiedenis zich afspeelt, was het Babylonische rijk een wereldmacht. Een wereldmacht van grote allure. Een rijk waar de wetenschap op hoog niveau stond. Wat men al van de sterren wist is onvoorstelbaar. Een rijk met immense gebouwen, met een overdaad aan luxe, goud en welvaart. En zijn macht reikte tot ver in het westen en oosten.

En nu, in Daniël 5, bevinden we ons in het paleis van de koning. Hij is een kleinzoon van Nebukadnessar, een koning die ook zijn kuren had. Maar die toch tot de ontdekking was gekomen dat zijn koningschap maar beperkt was. Dat ook hij maar een mens was. En met God te rekenen had. Hoe dat bij zijn kleinzoon ligt?

We vinden hem in het hart van de stad Babel. En het zijn de laatste uren van dit grote wereldrijk. Enkele uren na deze geschiedenis valt de grote koning Darius de stad Babylon binnen. Uit buitenbijbelse bronnen weten we precies hoe dat gegaan is. Men heeft de gracht, die rondom de muur van de stad gelegen was, leeggepompt. En men is gewoon door de bedding, van alle kanten tegelijk, de stad binnengegaan. En Belsassar wordt in diezelfde nacht gedood. Dat is de setting van het verhaal.

En de vraag waarmee we vandaag dit verhaal lezen en waarop we ons bezinnen, is: Wat leert deze geschiedenis van Daniël 5 ons nu van God, van de God die ook onze God wil zijn. Want daarvoor is de bijbel ons toch gegeven. Als een boek dat ons God leert kennen. En dat ons laat zien wat je in je leven nodig hebt.

Het antwoord op die vraag wordt ons gegeven in dat schrift op de wand. Koning Belsassar viert met zijn bewindslieden een groots feest. Wel vreemd, als we het verhaal lezen, want het is een moment dat de stad in groot gevaar is. De vijand ligt al voor de poort.

Je verwacht eigenlijk koortsachtig diplomatiek overleg. Generaals in en uit, de inrichting van een crisiscentrum. Maar niets van dat alles. Belsassar viert feest. We worden meegenomen naar zijn balzaal, waar gouden kroonluchters branden en de maîtresses zich hebben neer gevleid op geborduurde sofa's en de wijn in kristallen glazen flonkert. Het is goed mogelijk dat onder die feestroes angst schuilt. Laten we eten en drinken, want morgen sterven we. Zou dat niet zo'n

beetje de sfeer zijn waarin ze daar bij elkaar zijn? En dan wordt tenslotte het gouden gerei van de tempel uit Jeruzalem erbij gesleept. Ze halen het uit de archieven. En deze heilige voorwerpen worden gebruikt voor een ordinair feestje van de koning. En je voelt: dit is een stap te ver. En dat blijkt. Want opeens gebeurt er iets, daar midden in dat feest. En de koning is de eerste die het ziet. Hij ziet aan de overkant op de witte wand opeens de rug van een hand met vingers en die hand schrijft daar zwarte letters: mnh, mnh, tkl, prs. De geleerden komen er niet uit. Maar Daniel ontdekt de boodschap van God.

1. Wat is de boodschap van dit bijbelgedeelte voor ons?
2. Wat voor iemand zal Belsassar geweest zijn? Wat weten we van hem?
3. Hoe zou het komen dat de geleerden niet ontdekken wat er op de wand staat geschreven en dat Daniel het in een oogopslag ziet?
4. Wat weet je van de talen van de bijbel? Van welke vertaling van de bijbel maak je zelf gebruik en waarom?

Lied 440

1. Ik heb de vaste grond gevonden,
waarin mijn anker eeuwig hecht:
de dood van Christus voor de zonden,
van eeuwigheid als grond gelegd.
Die grond zal onverwikt bestaan,
als aarde en hemel ondergaan.

² Het is het eeuwige erbarmen,
dat mijn besef te boven gaat,
het zijn de liefdevolle armen,
het is zijn hart, dat openstaat.
Hij noodt de zondaar, Hij vergeeft
die Hem het hart gebroken heeft.

⁴ Daarop wil ik gelovig bouwen,
getroost, wat mij ook wedervaart;
mij aan Gods vaderhart vertrouwen,
wanneer mijn zonde mij bezwaart.
Steeds vind ik daar opnieuw bereid
oneindige barmhartigheid.

Opwekking 136

Abba, Vader, U alleen,
U behoort ik toe.
U alleen doorgrondt mijn hart,
U behoort het toe.
Laat mijn hart steeds vurig zijn,
U laat nooit alleen.
Abba, Vader, U alleen
U behoort ik toe.

Abba, vader, laat mij zijn
slechts van U alleen.
Dat mijn wil voor eeuwig zij
d'uwe en anders geen.
Laat mijn hart nooit koud zijn,
Heer.
Laat mij nimmer gaan.
Abba, Vader, laat mij zijn
slechts van U alleen.

Abba, Father, let me be
Yours and Yours alone.
May my wil forever be
evermore Your own.
Never let my heart grow cold.
Never let me go.
Abba, Father, let me be
Yours and Yours alone.